

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Hany Ptáčkové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

XX

bytem XX

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2018, č. j. OD 744/18-3/67.1/18205/Rg

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 20. 8. 2018, č. j. OD 744/18-3/67.1/18205/Rg, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení dopravně správních agend, (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 29. 6. 2018, sp. zn. 1197/2018/SPR/DSA/Chy, č. j. 55258/2018. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 24. 4. 2018 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí tohoto odvolacího orgánu (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu spolu s rozhodnutím Městského úřadu Písek předložil) vyplývá praxe tohoto odvolacího správního orgánu, který v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyšlitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například série [XX] č. bloku [XX] a série [XX] č. [XX] nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série [XX] č. bloku [XX] plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy,

kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. Žalobce dále upozornil na nepřipustnost použití zkratk ve vztahu k bezpečnostním pásům. Uvedl, že z rozhodnutí musí být patrné, že přestupce porušil povinnost být připoután bezpečnostním pásem za jízdy jako řidič motorového vozidla. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci.

5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovým blokům ze dne 24. 4. 2018, 15. 5. 2017, 5. 12. 2016, 2. 9. 2015, 18. 8. 2015 a 4. 7. 2015 žalobce namítal, že není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nebyly vypsány požadované údaje (rodné číslo, datum narození), ověření totožnosti v rozhodnutích nebylo dostačující. Podle žalobce není řádně (nečitelnost, nekompletnost) uvedena doba spáchání přestupku a údaj je proto nepřezkoumatelný. Rovněž nebylo jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, protože informace o něm neobsahuje všechny údaje, názvy obce i ulice nejsou úplné, resp. uvedeny v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačně skutková podstata, ani její propojení s porušenou povinností. Právní kvalifikace přestupkového jednání byla uvedena zkratkovitě, kdy byl uveden konkrétní paragraf, ale ne už body ustanovení atd. Tato vada znemožňuje přesné určení protiprávního jednání a odpovědnost žalobce za tato jednání. Zápis týkající se protiprávního jednání je vágní a neodborný a také částečně nečitelný, což potvrzuje nesprávnost napadeného rozhodnutí. Výše uložené sankce není zcela zřetelná a není možné ověřit, zda jednotlivé údaje (výše sankce uvedená číslem a slovy) korespondují. Podle žalobce rovněž chybělo uvedení místa vydání rozhodnutí a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda byly uvedeny všechny údaje o oprávněné osobě, a to včetně jejího podpisu. Datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem byla uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí. Z rozhodnutí pak nebyl zřetelný podpis žalobce prokazující souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
7. K pokutovému bloku ze dne 24. 4. 2018 žalobce dodal, že rozhodnutí nejednoznačně označuje formu zavinění. V pokutovém bloku ze dne 24. 4. 2018 a 18. 8. 2015 a 4. 7. 2015 byla obsažena právní kvalifikace ve zkratkovitém zápisu, z kterého není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná. Ze zápisu vyplývá porušení § 18, ale ne jakého písmena či bodu.
8. V pokutovém bloku ze dne 15. 5. 2017, 5. 12. 2016 a 2. 9. 2015 byla obsažena právní kvalifikace ve zkratkovitém zápisu, z kterého není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná. Ze zápisu vyplývá porušení § 6, ale ne jakého písmena či bodu.

9. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje. Dále uvedl, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabíral kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení. Oba správní orgány posuzovaly podklady z hlediska způsobilosti podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, zcela v souladu se stávající judikaturou. Žalovaný se k této problematice dostatečně vyjádřil v odůvodnění.

IV. Zjištění ze správního spisu

12. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 3. 5. 2018 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 27. 4. 2018. V odůvodnění námitek žalobce uvedl, že nesouhlasí s veškerými záznamy bodů v registru řidičů a navrhl, aby spisový materiál byl doplněn o rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků.
13. Dne 15. 5. 2018 bylo oznámeno správním orgánem I. stupně zahájení řízení o námitkách. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 24. 5. 2018 vyzval žalobce podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.
14. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 25. 4. 2018, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 16. 5. 2017, 7. 12. 2016 a 3. 9. 2015, oznámení o spáchání přestupku a uložení blokové pokuty ze dne 18. 8. 2015 a 5. 7. 2015, výpis z evidenční karty řidiče a výpis z bodového hodnocení řidiče. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků.
15. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 29. 6. 2018 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam

12 bodů ke dni 24. 4. 2018 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně nejprve shrnul obsah obdržených oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými bloky

ze dne 2. 9. 2015, 5. 12. 2016, 15. 5. 2017, 24. 4. 2018, 18. 8. 2015 a 4. 7. 2015, z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Správní orgán I. stupně se podrobně zabýval jednotlivými náležitostmi bloků z hlediska jeho určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny pokutové, resp. příkazové bloky obsahují zákonem předvídané náležitosti. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce brojil proti nezpůsobilosti bloků k zápisu bodů do registru řidičů, nemělo se tak dít v obecné rovině, ale bylo třeba uvést konkrétní výhrady. Z hlediska žalobcem namítaného porušení principu předvídatelnosti s odkazem na výše uvedená rozhodnutí Moravskoslezského kraje, se správní orgán I. stupně odkázal rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 7. 2016, č. j. 10 A 41/2016-36. V tomto rozsudku soud konstatoval, že správní orgány nejsou rozhodnutími jiných správních orgánů vázány. Prvostupňový orgán doplnil, že při posuzování pokutových bloků vycházel z ustálené judikatury správních soudů, jež má vyšší právní sílu než rozhodnutí krajských úřadů. Dále odkázal

na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle kterého správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní orgán však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů (uplatní se presumpce správnosti správních aktů). Správní orgán I. stupně podotkl, že pokud měl žalobce jakékoliv pochybnosti o postihu za spáchaný přestupek, mohl využít obranného prostředku a požádat, aby věc byla postoupena k dalšímu řízení, v němž mohl dodatečně svá tvrzení uplatnit. Dále se správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí zabýval podstatou a podmínkami blokového řízení. V závěru shledal správní orgán I. stupně námitky žalobce neodůvodněnými, neboť položky na pokutových blocích byly náležitě vyplněny a pokutové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.

16. Blanketní odvolání ze dne 13. 7. 2018 žalobce dodatečně doplnil dne 27. 7. 2018. Obecné odvolací námitky směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadnuto i používání zkratk k popisu přestupkového jednání. Podle žalobce nebyly naplněny náležitosti pokutových bloků. Podle žalobce nemůže být oznámení o uložení pokuty dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Důkazem mělo být detailní posouzení jednotlivých pokutových bloků. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského i Jihočeského kraje, která se nezpůsobilostí podkladů pro záznam do registru řidičů zabývala. Dále se žalobce v odvolání vyjadřoval konkrétně k jednotlivým pokutovým blokům a zpochybňoval údaje uvedené v jednotlivých kolonkách pokutových bloků.
17. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný nejprve posoudil námitku týkající se vad výroku prvostupňového rozhodnutí a s touto námitkou se neztotožnil. Předmětný výrok splňoval všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány, nejen na základě

oznámení o přestupcích. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, které byly platné a pravomocné. Všechny pokutové bloky dle žalovaného obsahují požadavky kladené na ně § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Příkaz uložený na místě obsahuje náležitosti dle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Ohledně odkazu

na rozhodnutí Krajských úřadů Moravskoslezského kraje a kraje Jihočeského žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky vztahující se k těmto rozhodnutím. Ohledně vypořádání této námitky se žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 15. 2. 2016, č. j. 59 A 68/2015-52, kde byla řešena obdobná otázka. Žalovaný se poté podrobně zabýval náležitostmi všech šesti pokutových bloků

a na základě skutečností v nich uvedených dovedl, že odvolací námitky jsou nedůvodné. Na podporu svých závěrů ve vztahu k popisu přestupkového jednání žalovaný upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 53/2016-44.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
19. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
20. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj.

pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů,

plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazním blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.

21. První žalobní bod, který se týká nereflexování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015
a sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod sp. zn. 59 A 46/2018 či 59 A 63/2018. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
22. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobcova, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.
23. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady,

tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým předmětným blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.

24. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu a rozhodnutí Městského úřadu Písek, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.

25. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezí, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém (příkazním) řízení soudu předešlela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému (příkazovému) bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017, resp. ve znění od 1. 7. 2017 příkazem na místě] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku, resp. příkazového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového, resp. příkazního řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, resp. od 1. 7. 2017 § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž povaze blokového řízení, resp. příkazního řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

26. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům (*pozn. soudu* žalobce nereflexuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazové bloky). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním pokutových bloků nesouhlasil, nepodepsal je, apod.

27. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 4. 7. 2015 právní kvalifikaci „§125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Tedy žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více. V pokutovém bloku byla uvedena naměřená rychlost 76 km/h. I přesto, že v pokutovém bloku chybí odkaz na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu upravující rychlostní limit pro jízdu v obci, je tato absence nahrazena v bloku označením „50 km“ značící tento rychlostní limit a jednání žalobce je dostatečně zachyceno podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je zde konkretizováno místo spáchání přestupku a čas „4. 7. 2015 v 23:24 hod, ul. Palackého“ a dále je zde otisk úředního razítka s textem „Městská Policie Jablonec nad Nisou“. Soud zdůrazňuje, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. V pokutovém bloku nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
28. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 18. 8. 2015 právní kvalifikaci „§125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Tedy žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. V pokutovém bloku byla uvedena naměřená rychlost v obci 68 km/h. I přesto, že v pokutovém bloku chybí odkaz na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu upravující rychlostní limit pro jízdu v obci, je tato absence nahrazena v bloku údajem o tom, že šlo o měření rychlosti v obci. Jednání žalobce je opět dostatečně zachyceno podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je zde konkretizováno místo spáchání přestupku a čas „18. 8. 2015 v 20:15 hod, ulice Pražská Jbc do centra“ a dále je zde otisk úředního razítka s textem „Městská Policie Jablonec nad Nisou“. Soud znovu uvádí, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. V pokutovém bloku nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
29. Pokud bylo v pokutovém bloku ze dne 2. 9. 2015 uvedeno, že žalobce převážel dítě, které nebylo v autosedačce a právní kvalifikace skutku „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení s uvedením „§ 6/1c1zč. 361/2000 Sb.“, jde o popis přestupkového jednání dostatečný. Současně je zřejmá i právní kvalifikace přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, když se jednalo o porušení povinnosti zakotvené v § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 uvedeného zákona, tedy povinnosti přepravovat dítě zde uvedené v dětské autosedačce, která odpovídá jeho hmotnosti a tělesným rozměrům. Jednání žalobce je opět

dostatečně zachyceno podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je zde konkretizováno místo spáchání přestupku a čas údajů „dne 2. 9. 2015 v 18:00 h. Rychnovská, Jablonec n. N. – Kokonín“ a dále je zde otisk úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje i podpis policistky. A opět lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. V pokutovém bloku nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení shora uvedené povinnosti při provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu. Pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

30. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 5. 12. 2016 popis přestupkového jednání slovy „jako řidič

OA ... nebyl za jízdy připoután bezp. pásem § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ a právní kvalifikaci „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“, jedná se o popis přestupkového jednání dostatečný. Zřejmá je i právní kvalifikace přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, když se jednalo o porušení povinnosti zakotvené v § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, tedy povinnosti být jako řidič za jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního předpisu. Jednání žalobce je opět dostatečně zachyceno podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány údaji „dne 05.12.2016 v 13:50 hod v Železném Brodě, ul. Masarykova“. Dále je na pokutovém bloku otisk úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje a podpis policisty. A znovu lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. I tento pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

31. Ke shodným závěrům soud dospěl ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 15. 5. 2017, kterým byla žalobci rovněž uložena pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s porušením povinnosti řidiče motorového vozidla uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. povinnosti být jako řidič za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

Na pokutovém bloku uvedené údaje „jako řidič OA ... nebyl za jízdy připoután bezp. pásem § 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb.“ je dostatečným popisem podstaty přestupkového jednání. Právní kvalifikace údajem „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení s porušením povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona je také dostatečně určitá. Jednání žalobce je tedy zachyceno v souladu s § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Místo a čas přestupkového jednání byly jednoznačně zachyceny slovy „15.5.2017 ve 12:45 hodin ul. Pražská, Jablonec n. Nis.“, místní a časové určení nevzbuzují pochyby. Dále je zde otisk úředního razítka Policie ČR a

identifikační údaje a podpis policisty. Ani v tomto případě se žalobce na místě zjištění a právní kvalifikaci přestupku nebránil, ač tak mohl učinit. I tento pokutový blok je dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

32. Obsahuje-li příkazový blok ze dne ze dne 24. 4. 2018 právní kvalifikaci „§125c/1f) 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek „porušeno § 18/4“, považuje soud tento popis za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Tedy žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. V pokutovém bloku byl uveden z hlediska rychlosti údaj „50/67/64 km/h“, z toho vyplývá, že byla naměřená rychlost 67 km/h a po odečtu odchylky přístroje činí naměřená rychlost 64 km/h a že byl překročen rychlostní limit v obci 50 km/h. Konkrétně bylo specifikováno protiprávní jednání žalobce slovy „překročil rychlost v obci, 50/67/64 km/h“. Je zde konkretizován čas a místo spáchání přestupku „24. 4. 2018, 19⁵⁶, U Přehrady, Jablonec nad Nisou – Městská hala“, tím bylo jednání žalobce dostatečně zachyceno podle § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky. S namítaným nejednoznačným označením formy zavinění v příkazovém bloku se soud neztotožňuje, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty, je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Je zjevné, že žalobní námitky jsou uplatněny bez znalosti konkrétních údajů, které jsou v příkazovém bloku vyplněny. Soud znovu konstatuje, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě a vydání příkazového bloku, což jsou podmínky pro vydání vyřešení přestupku na místě vydáním příkazu na místě a příkazového bloku podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, to však žalobce neučinil. A znovu lze uvést, že v příkazovém bloku nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení uvedené povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Příkazový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
33. Rovněž lze shrnout, že obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, které opět žalobce uplatnil ve vztahu ke všem pokutovým (příkazovým) blokům týkajícím se porušení povinnosti dodržovat nejvyšší povolenou rychlost v obci, resp. být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, či přepravovat ve vozidle dítě v autosedačce, neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke všem pokutovým blokům, resp. příkazovému bloku podrobně zabýval žalovaný a soud se s jeho závěry ztotožnil, jak rozvedl v předchozích bodech rozsudku. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový, resp. příkazový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v pokutových blocích, resp. příkazovém bloku ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud

nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích.

34. K námitkám ohledně nedostatečné identifikace osoby obviněného, soud uvádí, že je neshledal důvodné. Všechny pokutové bloky mají zákonné náležitosti ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o přestupcích. Plyne z nich, že přestupcem byl žalobce, ten byl označen jménem a příjmením, rodným číslem a adresou bydliště, na pokutových blocích byl uveden podpis žalobce i datum převzetí pokutového bloku. Ve vztahu k příkazovému bloku soud uvádí, že i v něm byl žalobce identifikován způsobem odpovídajícím požadavku § 92 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky, za dostačující se považuje uvedení data narození žalobce. I tento příkazový blok žalobce podepsal, čímž dal najevo souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil řádné uvedení údajů ve všech částech bloku. Ohledně výše uložené pokuty rovněž neplynou z obsahu údajů na pokutových blocích, resp. příkazním bloku žádné pochybnosti.
35. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné bloky, resp. příkazní blok, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým blokům, ve vydaných pokutových (příkazních) blocích bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém (příkazním) řízení uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie, resp. obecní policie přestupky v blokovém řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), e) bod 1 zákona o přestupcích, resp. § 91 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

36. S ohledem na shora uvedeně soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
37. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
39. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 23. květen 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu